

Happy Chanukah from *Interiors by Ahuva*

הצלקת ע חעכה

Before Lighting:

ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה.

ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם,
שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

On the First Night:

ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם,
שהחננו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

After Lighting:

הנרות הללו אנו מדליקין על הגסים ועל הנפלאות ועל התשועות
ועל המלקמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה,
על ידי פהניך הקדושים. וכל שמונת ימי חנוכה הנרות הללו קדש הם,
ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד, כדי להודות ולהלל
לשמך הגדול על נסיה ועל נפלאותיה ועל ישועתה.

מעוז צור וישועתי לה נאה לישבח, תפוז בית תפלתו וישם תודה נזבח.
לעת תבין משבח מצר המנבח, אז אגמור בשיר מזמור חנכת המנבח.

רעות שבעה נפשי, בניגון פחי פלה, חני מרחו בקשי,
בשעבוד מלכות עגלה.

ובנדו הגדולה הוציא את הסגלה, חיל פרעה וכל זרעו ירדו פאבן במצולה.

דביר קדשו הביאני, וגם שם לא שקטתי, ובא נגיש והגלני, כי ארים עבדתי.
ויון רעל מסבתי, במעט שעברתי, קץ פבל, זרפבל, לקץ שבועים נושעתי.

פרות קומת ברוש בקוש, אגני בו המנדתא, ונהיתת לו לפת ולמוקש
וגארתו נשבתה. ראש ימיני נשאת ואיוב שמו מוחית,
רב בניו וקנניו על העץ תלית.

ונוים נקבצו עלי, אזי בימי השמנים, ופרצו חומות מגדלי ושמאו כל השמנים.
ומגזרת קנקנים נעשה גס לשושנים, בני בנה ומי שמונה קבעו שיר וקננים.

חשוף ארוע קדשה וקרב קץ הישועה,
נקם נקמת עבדיה מאמת הרשעה, כי ארבה השעה ואין קץ לימי הרעה.
דחה ארמון בצל צלמון, תקם לנו רועים שבועה.

הצלקת ע חעכה

Before Lighting:

ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה.

ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם,
שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

On the First Night:

ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם,
שהחננו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

After Lighting:

הנרות הללו אנו מדליקין על הגסים ועל הנפלאות ועל התשועות
ועל המלקמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה,
על ידי פהניך הקדושים. וכל שמונת ימי חנוכה הנרות הללו קדש הם,
ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד, כדי להודות ולהלל
לשמך הגדול על נסיה ועל נפלאותיה ועל ישועתה.

מעוז צור וישועתי לה נאה לישבח, תפוז בית תפלתו וישם תודה נזבח.
לעת תבין משבח מצר המנבח, אז אגמור בשיר מזמור חנכת המנבח.

רעות שבעה נפשי, בניגון פחי פלה, חני מרחו בקשי,
בשעבוד מלכות עגלה.

ובנדו הגדולה הוציא את הסגלה, חיל פרעה וכל זרעו ירדו פאבן במצולה.

דביר קדשו הביאני, וגם שם לא שקטתי, ובא נגיש והגלני, כי ארים עבדתי.
ויון רעל מסבתי, במעט שעברתי, קץ פבל, זרפבל, לקץ שבועים נושעתי.

פרות קומת ברוש בקוש, אגני בו המנדתא, ונהיתת לו לפת ולמוקש
וגארתו נשבתה. ראש ימיני נשאת ואיוב שמו מוחית,
רב בניו וקנניו על העץ תלית.

ונוים נקבצו עלי, אזי בימי השמנים, ופרצו חומות מגדלי ושמאו כל השמנים.
ומגזרת קנקנים נעשה גס לשושנים, בני בנה ומי שמונה קבעו שיר וקננים.

חשוף ארוע קדשה וקרב קץ הישועה,
נקם נקמת עבדיה מאמת הרשעה, כי ארבה השעה ואין קץ לימי הרעה.
דחה ארמון בצל צלמון, תקם לנו רועים שבועה.